

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16 (ΙΩ)

¹ Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν.

² καὶ λίαν πρωῖ τς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

³ καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;

⁴ καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκλύσται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.

⁵ καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν.

⁶ ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.

¹ Κατὰ τὴν επομένην, ὅταν ἐδύσε το ἡλῖος καὶ ἐπερασε το Σαββατον, ἡ Μαρία Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἡ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, δια να ἐλθουν στον τάφον καὶ ἀλείψουν τον Ἰησοῦν.

² Καὶ πολὺ πρωῖ τὴν πρώτην ἡμέρα τῆς εβδομάδος, τὴν ὥρα που ἐγλυκοχάραζε το φως τοῦ ἡλίου, ἦλθαν στο μνημεῖον.

³ Καὶ ἔλεγον μεταξύ των· ποιὸς θα μας ἀποκυλίσει τὸν βαρὺν λίθον ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ μνημείου;

⁴ Καὶ μόλις ἐσήκωσαν τα βλέματά των εἶδαν ὅτι εἶχε ἀποκυλισθῆ ὁ λίθος ὁ ὁποῖος ἀλωστε ἦτο πολὺ μέγας.

⁵ Καὶ ἀφοῦ ἐμπήκαν στο μνημεῖον, εἶδαν να κάθεται εἰς τα δεξιὰ ἕνας νέος, ντυμένος λευκὴν στολὴν καὶ κατελήφθησαν ἀπὸ φόβον καὶ κατάπληξιν.

⁶ Αὐτὸς δε τους εἶπε· “μη ἀπορεῖτε καὶ μη φοβεῖσθε. Γνωρίζω ὅτι ζητεῖτε Ἰησοῦν τὸν Ναζαρηνόν, τὸν ἐσταυρωμένον. Ἀνεστήθη, δὲν εἶναι ἐδῶ. Ἰδοὺ ὁ τόπος που τον εἶχαν θέσει.

⁷ ἄλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

⁸ καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

⁹ Ἀναστὰς δὲ πρωτὶ πρώτη σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἐπτὰ δαιμόνια.

¹⁰ ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι.

¹¹ κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν.

¹² Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν.

¹³ κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

⁷ Ἀλλά πηγαίνετε, πέστε στους μαθητάς του, και ιδιαιτέρως στον Πέτρον, ὅτι πηγαίνει ενωρίτερα ἀπὸ σας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Εκεί θα τον ἴδετε, ὅπως ἄλωστε σας εἶχε πη”.

⁸ Και αὐταί ἀφοῦ εβγήκαν, ἔφυγαν ἀπὸ το μνημεῖον. Τας εἶχε δε καταλάβει τρόμος και κατάπληξις και δεν εἶπαν εἰς κανένα τίποτε, διότι εφοβοῦντο. (Τας κατέλαβε δέος και κατάπληξις δια τον ἄγγελον που εἶδαν και προ παντός δια την ἀνάστασιν, που ἤκουσαν).

⁹ Ἀφοῦ δε ανεστήθη ο Ἰησοῦς το πρωτὶ της πρώτης ἡμέρας της εβδομάδος, παρουσιάσθηκε πρῶτον εἰς την Μαρίαν την Μαγδαληνήν, ἀπὸ την οποίαν εἶχε διώξει ἐπτὰ δαιμόνια.

¹⁰ Αὐτὴ ἐπήγε και ἀνήγγειλε το ευχάριστον γεγονός στους μαθητάς του, οι οποίοι επενθούσαν και ἔκλαιον.

¹¹ Εκείνοι δε ὅταν ἤκουσαν ὅτι ο Διδάσκαλος ζῆ και ὅτι παρουσιάσθηκε εἰς αὐτήν, δεν ἐπίστευσαν.

¹² Ἐπειτα ἀπὸ αὐτά ἐφανερώθηκε με ἄλλην μορφήν, ἀπὸ ἐκείνην που εἶχε πριν σταυρωθῆ, εἰς δύο ἀπὸ αὐτοῦς που ἐπεριπατούσαν και ἐπήγαιναν εἰς κάποιον χωράφι.

¹³ Και ἐκείνοι ἐπήγαν και ἀνήγγειλαν τούτο στους ἄλλους Ἀποστόλους, ἀλλ' οὔτε εἰς ἐκείνους ἐπίστευσαν.

14 Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ τὴν σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν.

15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

16 ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται·

17 σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς·

18 ὄφεις ἄροῦσι· κἄν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβῃ· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν.

19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς

14 Ὑστερον δε εφανερώθηκε και στους ἕνδεκα, ὅταν αὐτοὶ εἶχαν καθίση να φάγουν, και τους ἤλεγξε δια την ἀπιστίαν των και την σκληροκαρδίαν των, διότι δεν ἐπίστευσαν εἰς ἐκείνους, που τον εἶχαν ἴδει ἀναστημένον.

15 Και τους εἶπεν· “πηγαίνετε εἰς ὅλον τον κόσμον και κηρύξατε το εὐαγγέλιον, το χαρμόσυνον μήνυμα της σωτηρίας, εἰς ὅλην την ἀνθρωπότητα.

16 Ἐκεῖνος που θα πιστεύσῃ και βαπτισθῇ, θα σωθῇ, ἐκεῖνος που θα ἀπιστήσῃ στο κήρυγμά σας θα καταδικασθῇ.

17 Ὑπερφυσικά δε σημεῖα στους πιστεύοντας που θα μαρτυροῦν την ἀλήθειαν της πίστεώς των, θα ἀκολουθήσουν τα ἐξῆς· Με την πίστιν και την ἐπίκλησιν του ὀνόματός μου θα διώξουν δαιμόνια· θα ομιλήσουν ξένας γλώσσας, νέας και ἀγνώστους εἰς αὐτούς.

18 Θα σηκώσουν με τα χέρια τους φίδια φαρμακερά, χωρίς να πάθουν τίποτε ἀπὸ το δάγκωμά των· και εἰάν ἀκόμη πιουν κανένα θανατηφόρον δηλητήριο, δεν θα τους βλάβῃ· θα βάζουν τα χέρια των ἐπάνω στους ἀρρώστους και ἐκεῖνοι, θα γίνωνται καλά”. (Τα θαύματα, που ἐκαμεν Ἐκεῖνος θα κάνουν και αὐτοί).

19 Ο μεν λοιπόν Κυριος ἐπειτα ἀπὸ τας ομιλίας αὐτάς και πολλὰς ἄλλας που

ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

ἔκαμε πρὸς αὐτούς, ἀνελήφθη στὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ.

²⁰ ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. ἀμήν.

²⁰ Εκείνοι δε ἀφὸ ἐβγήκαν πρὸς ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἐκήρυξαν παντοῦ τὸ Εὐαγγέλιον. Ὁ δε Κύριος συνέπραττε καὶ συνεργούσε μαζὴ τῶν καὶ ἐπιβεβαίωνε τὸ κήρυγμά τῶν με τὰ θαύματα, ποὺ ἐπακολουθούσαν ὕστερα ἀπὸ τὸ κήρυγμα. Ἀμήν.